

לכבוד,

היועץ המשפטי לכנסת, עו"ד איל ינון

מכובדנו,

**הנדון: מכתבך ליו"ר הכנסת מיום 18.10.2017 בעניין ההצעה להקים ועדת חקירה פרלמנטרית
בעניין המימון של מדינות זרות לארגונים ישראלים שפועלים נגד חיילי צה"ל**

ראשית, ברצוננו להביע את הערכתנו לפועלך ולעבודתך כיועץ המשפטי לכנסת, ולדרך מעוררת ההערכה בה אתה מצליח בדרך כלל לתת ייעוץ משפטי מקיף ומקצועי, מבלי להיכנס למחלוקות פוליטיות המאפיינות את עבודת הכנסת, ותוך כבוד לעצמאות הכנסת, ריבונותה ומעמדה.

דווקא לאור האמור, ברצוננו להביע את תמיהתנו על מכתבך שבנדון, בו נראה שיצאה שגגה מתחת ידך, הן במסקנות חוות הדעת שכתבת, ובמיוחד באופן ובדרך שבה התייחסת לסוגיה.

במכתבך הנך מציין שנשאלת בדבר סמכותה של הכנסת להקים ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא שבנדון, דהיינו מימון מדינות זרות לארגונים ישראלים שפועלים נגד חיילי צה"ל, והנך כותב בחוות דעתך כי לכנסת אין סמכות להקים ועדת חקירה בנושא זה, או בכל ועדת חקירה שעניינה הלכה למעשה חקירה אידיאולוגית של גופי החברה האזרחית בישראל, מימין או משמאל.

ברשותך, במכתב זה יפורטו הפגמים שלדעתנו נפלו בחוות דעתך. יצויין כי כמובן שחוות הדעת של היועץ המשפטי לכנסת שניתנה על פי חוק, אינה מחייבת את הכנסת, לאור הוראות סעיף 17(ב) לחוק הכנסת, אולם כמובן שעדיף שהעניינים העולים במכתב זה יידונו לגופם על ידך, ונשמח להתייחסות לנקודות אלה ולפרסום הבהרה מצידך, לאור הצורך להבטיח את אמון הציבור במוסד הייעוץ המשפטי לכנסת ולהרחקתו ממחלוקות פוליטיות.

בחלק הראשון של מכתבנו, נבקש לתהות מהו המקור העובדתי שעל בסיסו גיבשת את חוות הדעת שלך. לאחר מכן נבקש להפנות את תשומת ליבך בטעויות משפטיות ועובדתיות שלדעתנו נפלו בחוות הדעת שלך ולבסוף בעיתוי, בפרוצדורה ובסמכות לעסוק בנושא זה באופן שבו פעלת.

המקור העובדתי

1. זהות הגורם שפנה בשאלה או בבקשת ייעוץ.

א. במכתבך הנך מציין כי נשאלת בדבר סמכות הכנסת. אינך מציין מי הגורם ששאל, ומהי השאלה שעמדה בפניך. חוק הכנסת קובע את הגורמים להם מוסמך היועץ המשפטי לכנסת לייעץ, ולא ברור ממכתבך האם מי מגורמים אלה פנה אליך בשאלה.

- ב. יודגש, למרות שאין לזלזל בדרישת ההסמכה המפורשת והפורמלית, החלה על כל רשות שלטונית ואף על היועץ המשפטי לכנסת, אין מדובר אך בתהייה טכנית. בחינת חוקיות או שאלת סמכותה של הכנסת לעשות פעולה מסויימת, תלויה בפרטי ההצעה. מאחר ופרטי ההצעה להקמת הוועדה, טיב עבודתה, הסמכויות שהכנסת מעוניינת להעניק לה על פי חוק, או כל פרט רלוונטי אחר, שבמכתב הנך מנתח אותם, תלויה בהחלטה שתקבל הכנסת.
- ג. כך למשל, הנך כותב בסעיף 3 כי "אין כל טענה לליקויים מצד רשם העמותות או מצד גוף אחר שיש לו סמכות שלטונית ביחס לגופי החברה האזרחית". האם אתה למד שאין כל טענה כזו מהודעתו הלא-מפורטת של ראש הממשלה בישיבת ראשי מפלגות הקואליציה? האם אתה למד שאין כל טענה כזו מהפרסומים בתקשורת? או שמא ממקור עלום אחר שהסיק כבר כעת על הטענות והמטרות שביסוד הקמתה של אותה וועדה.
- ד. כידוע לך, מן הסתם, יוזמה להקמת ועדת חקירה פרלמנטרית מוסדרת בסעיפים 128-136 לתקנון הכנסת, והגורם המוסמך להציע הוא חבר כנסת שאינו שר או סגן שר, כמה חברי כנסת או ועדה מוועדות הכנסת. ראש הממשלה אינו אחד מהגורמים המוסמכים להציע ועדת חקירה שכזו, וממילא לימוד על מטרתה, תפקידיה או הכוונות שמאחורי הקמתה של וועדה שכזו, על בסיס דבריו, הינו בגדר חוות דעת מוקדמת, תיאורטית ושאינה מבוססת על מצע עובדתי קונקרטי.
- ה. אין זה המקום להזכיר מושכלות יסוד בדבר החובה המוטלת על כל רשות מנהלית לגבש מצע עובדתי קונקרטי בטרם קבלת החלטה או גיבוש עמדה, ועל כן בהיעדר נוסח הצעה להקמת וועדה שהוכן והוגש על ידי גורם המוסמך לכך, לא היה ואין כל מקום שתגבש את עמדתך בעניין תיאורטי זה.
- ו. בהיעדר נוסח הצעה שבקשר אליו הנך מביע את עמדתך, לא ברור כיצד כבר הסקת שההצעות הדומות, שנדונו בכנסת ה-18, כדברידך, אכן דומות?
- ז. **אשר על כן נבקש כי תבהיר מיהו הגורם שפנה אליך בשאלה, וכיצד תוארה אותה וועדה תיאורטית והיפותטית במכתב הפניה שקיבלת?**

החלק המשפטי

נושא החקירה

2. אין חולק כי סעיף 22 לחוק יסוד: הכנסת קובע את סמכותה של הכנסת למנות וועדת חקירה. וזה לשון הסעיף:

הכנסת רשאית למנות ועדות חקירה, אם על ידי הסמכת אחת הוועדות הקבועות ואם על ידי בחירת ועדה מבין חבריה, כדי לחקור דברים שהכנסת קבעה; סמכויותיה ותפקידיה של ועדת חקירה ייקבעו על ידי הכנסת; בכל ועדת חקירה יהיו גם נציגים של סיעות שאינן משתתפות בממשלה, לפי יחסי הכוחות של הסיעות בכנסת.

3. אבקש להסב את תשומת ליבך כי על פי החוק, הכנסת, ולא היועץ המשפטי לכנסת, היא המוסמכת לקבוע מה ייחקר על ידי הוועדה, כמו גם לקבוע את תפקידיה וסמכויותיה של הוועדה.

סמכויות הוועדה

4. הכנסת רשאית על פי חוק היסוד לקבוע את סמכויותיה של הוועדה, ובתקנון נקבעה הוראה מסוג "ברירת מחדל" לפיה סמכויותיה של הוועדה יהיו כשל וועדה קבועה ככל שלא נקבע אחרת.

5. ניתן אמנם לדון האם הכנסת מוסמכת להעניק לוועדת חקירה פרלמנטרית בהחלטה מיוחדת סמכויות חקירה וזימון העולות על אלה הקיימות בוועדות קבועות, אולם בהיעדר בקשה קונקרטית שכזו, לא ברור על סמך מה הסקת כי מתבקשת הקמת וועדה בעלת סמכויות שכאלה. יצויין כי גורמים פרטיים שונים, ובהם ארגוני חברה אזרחית, מופיעים דבר יום ביומו בפני וועדות הכנסת ומספקים להם מידע וחוות דעת, גם ללא סמכות בחוק לזמן אותם ולהתייצב בפניהם. ואין כל מקום לקבוע, כדבר שבעובדה, שארגונים יימנעו מלהתייצב בוועדה.

6. הדברים מקבלים משנה תוקף לאור זאת שבסעיף 2 במכתבך הנך מפנה לדיונים בנוגע לוועדת החקירה הפרלמנטרית שהוקמה לאחרונה בעניין המערכת הפיננסית, שגם בזמן הקמתה סברו בוועדת הכנסת כי ראוי לתת לה סמכויות לזמן גם גורמים חיצוניים שאינם עובדי מדינה, ואף דנו בוועדת הכנסת בקידום הצעת חוק שיעניק לה את הסמכויות הללו.

7. למרות רצון זה על הרחבת הסמכויות הכלולה בו, הדיון בנוגע לסמכויות האפשריות של הוועדה, לא מנע את הקמתה. **נהפוך הוא, בדיון שהתקיים בנושא בירכת על הקמת הוועדה גם ללא מתן הסמכויות הנדרשות על מנת שזו תתחיל בעבודתה, וקראת לצדדים הרלוונטיים לעבודת הוועדה, קרי, הבנקים והמוסדות הפיננסיים, שללא תיקון חקיקה לא ניתן לזמן אותם ולדרוש מהם מידע על כורחם, לשתף פעולה מרצון ולהגיע "להסכמות ולהבנות" כדי ש"נוכל לחסוך את תיקון החקיקה".¹**

8. למרבה הפליאה, אותה בעיית סמכות שמתקיימת לשיטתך גם במקרה זה, לא הובילה אותך לקרוא לגורמי החברה האזרחית שעלולים באופן תיאורטי להיות מוזמנים לוועדה, להגיע להסכמות ולהבנות כדי לחסוך את תיקון החקיקה, אלא הובילה אותך למסקנה שיש בעיית סמכות בעצם הקמת הוועדה.

9. עוד יצויין כי בעבר לא נמנעה הכנסת מהקמת וועדות שלצורך פעולתן נדרשו בירורים עם גורמים שאינם עובדי מדינה או וועדות שהכשלים שבפעילותם זכו לאחר מכן להתייחסות, המלצות ולעתים גם לתיקוני חקיקה. רק לשם הדוגמא:

¹ ראה בעניין זה פרוטוקול מוועדת הכנסת ביום 5/7/2017

- א. ועדת החקירה הפרלמנטרית בנושא איתור והשבת נכסים של נספי השואה, שבשליחותה פעלו צוותי רואי חשבון וביצעו חקירות על מידע שהיה מצוי בידי הבנקים המסחריים.
- ב. ועדת החקירה הפרלמנטרית בנושא עמלות הבנקים.

זאת בנוסף לוועדות שהוקמו על מנת לברר את היקפה של תופעה חברתית במטרה למצוא דרכים לייעל את הטיפול בה וכדי לשקול תיקוני חקיקה שונים, ואחת היא אם מדובר בתופעות של הפרת חוק כמו וועדת החקירה הפרלמנטרית לבדיקת רצח נשים על ידי בני זוג או אלימות בני נוער, או בתופעות חברתיות שאינן הפרת חוק כמו וועדת החקירה שעסקה בתופעת האנלפביתים.

מטרת הקמת הוועדה

10. בסעיף 3 למכתבך הנך מניח כי אותה וועדה תיאורטית והיפותטית שנשאלת לגביה על ידי גורם עלום, מבקשת "להגביל את האפשרות של עמותות לקבל מימון ממדינות זרות לצורך פעילות שיש בה הבעת ביקורת על חיילי צה"ל". כאמור לעיל, לא ברור מאין שאבת את אותה מטרה, שכלל אינה זהה למטרה אותה ציטטת בתחילת מכתבך מפי ראש הממשלה.

11. אין ספק שמתחת ביקורת על חיילי צה"ל, כמו מתיחת ביקורת על כל נושא או אדם אחר, היא תופעה לגיטימית ובמסגרת חופש הביטוי. מאידך, אין ספק שהפעלת אלימות פיזית נגד חיילי צה"ל, או עידוד הפגנות אלימות בהם מיידים אבנים או בקבוקי תבערה על חיילי צה"ל, אינן תופעות לגיטימיות ואינן חוסות תחת חופש הביטוי. בנוסף, כמובן שגם למדינות זרות מותר למתוח ביקורת על חיילי צה"ל אולם פעילות של מדינות זרות נגד חיילי צה"ל שלא באמצעות האפיקים הדיפלומטיים הינה נושא כשר לבדיקה.

12. יתירה מכך, כאשר אנו עוסקים במישור הסמכות התיאורטי של פרלמנט, בהחלט ייתכן מצב תיאורטי בו פרלמנט יחוקק חוק המגביל את חופש הביטוי. כך נחקק חוק האוסר פרסום דברי שבח ואהדה לטרור. טרם חקיקת החוק, פרסום דברי אהדה לטרור הייתה פעולה מותרת, ולאחר החוק הוא פעולה אסורה. הייתכן לקבוע כי אסור לכנסת להקים וועדת חקירה על מנת לבדוק את היקף התופעה של פרסום דברי אהדה לטרור כדי לבדוק את הצורך בחקיקת חוק שכזה, בשל ההגנה על חופש הביטוי? **קביעה שכזו, היא עצמה מגבלה חמורה ביותר על חופש הביטוי, הדעה והמחשבה הפוליטיים של נבחרים הציבור, חופש ביטוי שאמור ליהנות מההגנה הגבוהה ביותר. לא ברור מהיכן שאבת את הסמכות לבצע הגבלה שכזו.**

13. הנך כותב בסעיף 3 כי "חקירה פרלמנטרית של ארגוני החברה האזרחית על רקע אידיאולוגי עומדת בניגוד לעקרונות משטריים בסיסיים". ראשית, לפי דברי ראש הממשלה שציטטת אין זו מטרת החקירה. החקירה נועדה לבחון מימון של מדינות זרות לארגונים שפועלים נגד חיילי צה"ל. פעולה נגד חיילי צה"ל הינה פעולה שיכולה להיות בלתי חוקית ויכולה להיות בלתי ראויה, אך העובדה שהיא נעשית על רקע אידיאולוגי, אינה מחסנת אותה מפני בדיקה. ודוק, לא הארגונים נחקרים

אלא המימון של המדינות הזרות. האם עיסוק ביחסי החוץ של מדינת ישראל אינו עיסוק לגיטימי לנבחרי ציבור?

14. יתירה מכך, אין בהקמת וועדת חקירה פרלמנטרית, כשלעצמה בכדי להגביל את החופשיות הרבה או לפגוע במינימאליות ההתערבות של רשויות המדינה. גם בחקירה וקבלת המידע מגופי המדינה או מגופים פרטיים שימסרו לכנסת מידע הנדרש לה לצורך עבודתה, אין בכדי לפגוע בארגון זה או אחר.

אמירות המופיעות מחוות דעתך שאינן קשורות להקמת הוועדה או שאינן מדויקות

15. בחוות דעתך הנך חוזר על קביעות שהן מוסכמות ואף בגדר מובנות מאליהן, אך אינן קשורות כלל וכלל לנושא שעל הפרק. כך למשל, כמובן שהאמור במכתבך בנוגע למקרה בו ארגון מסוים פועל בניגוד לחוק, והחובה המוטלת על רשויות האכיפה לחקור ולהעמיד לדין, מדויק. אולם, אין כל קשר בין פעילותה של וועדת חקירה פרלמנטרית, שנועדה לברר תופעה בהקשר הרחב, לבין עניין זה. העובדה שבשני המקרים משתמשים במילה "חקירה" אינה רלוונטית. כאמור, גם רצח נשים על ידי בני זוג מנוגד לחוק ויש לחקור ולהעמיד לדין את המעורבים בכך, אולם הדבר לא מנע הקמת וועדת חקירה פרלמנטרית לבדיקת היקף התופעה.

16. הנך כותב כי ועדת חקירה אינה הכלי המתאים לעריכת בירור בעניינים אידיאולוגיים. גם אמירה זו ככל הנראה נכונה, אולם לא ברור הקשר שלה לעניין הנדון. **אין מדובר בבירור רעיוני בשאלה אידיאולוגית, אלא בבדיקת מימון של מדינות זרות לארגונים הפועלים נגד חיילי צה"ל. גם פעולה נגד חיילי צה"ל וגם פעולות חברתיות שליליות אחרות, עלולות לעתים להגיע ממניעים אידיאולוגיים, אולם אין בכך בכדי להפחית את השליליות שבהן או למנוע מהכנסת לערוך בירור בעניין זה.**

17. בנוסף אתה מציין כי החוק קובע שחלק מחברי הוועדה יהיו מסיעות האופוזיציה. קביעה כמובן נכונה, אך לא ברור מדוע עניין זה קשור לסמכות להקמת הוועדה. אמנם, ייתכן ויהיו חלק מחברי האופוזיציה שמסיבות השמורות עמהם לא ירצו להשתתף בוועדה הבודקת פעילות נגד חיילי צה"ל, **אולם לא ברור כיצד הנך טוען שהכנסת אינה מוסמכת להקים וועדה בשל החשש שמא חברי האופוזיציה יחרימו את הוועדה.** בנוסף, חוק היסוד קובע כי ניתן להסמיך את אחת מהוועדות הקיימות כוועדת חקירה פרלמנטרית, ובוועדה שכזו כבר כיום מיוצגים חברי האופוזיציה, ובעיה זו לא תתעורר כלל.

18. הנך כותב כי לכנסת אין סמכות לחייב גופים שאינם נמנים על הרשות המבצעת להופיע בפניה או למסור לה מידע. בכל הכבוד הראוי, אמירה זו אינה נכונה וסותרת את החוק. הכנסת רשאית לזמן נושא משרה בשירות המדינה, כאשר הגדרה זו רחבה הרבה יותר מאשר רק "רשות המבצעת".

בנוסף הוראות התקנון עוסקות במפורש גם בזימון עובדי מבקר המדינה, שכמובן אינו חלק מהרשות המבצעת ועובדי גופים נוספים.

19. כלל לא ברור מהיכן שאבת את התכלית העיקרית של חקירה פרלמנטרית. ברי כי חלק מוועדות החקירה הפרלמנטריות שהוקמו בעבר נועדו לברר את התנהלותה של הרשות המבצעת. כמו כן, ברי כי הוקמו כמה וכמה וועדות חקירה פרלמנטריות כדי לברר את היקפה ומהותה של תופעה בחברה הישראלית כדי לבצע חשיבה על כלים חקיקתיים או שלטוניים לצורך תיקון הטעון תיקון. הדוגמאות לכך הן רבות, וכאמור אך לפני מספר חודשים נכחת בוועדת הכנסת עת הוחלט על הקמת וועדה בנושא הסדרי החוב. בנושא זה יש עניין לציבור אולם מדובר בפעילות פרטית של גופים לא שלטוניים תוך שימוש בזכותם לקניין ולחופש החושים, אולם הדבר לא מנע הקמת וועדת חקירה לבדיקת התופעה ולחשיבה על הצורך בגיבוש כלים חקיקתיים ורגולטוריים לטיפול בה.

20. עוד יצויין, כי בניגוד מוחלט בנוגע לתפיסה שהצגת כאילו התכלית העיקרית של חקירה היא לפקח על רשויות השלטון, התפיסה המקובלת היא שסמכות החקירה של הפרלמנט דווקא נגזרת מסמכויות החקיקה שלו, והחקירה נועדה לבצע את הבירור העובדתי הנדרש לצורך חקיקה.

21. בנוסף, ולאור היותה של אנגליה אם הפרלמנטים, הרשה לנו להביא בפניך ציטוט מהמורשת הבריטית בדבר מטרותיה וסמכויותיה של חקירת הפרלמנט:

*That the Commons are, in the words of Lord Coke, the general inquisitors of the realm, I fully admit: it would be difficult to define **any limits by which the subject matter of their inquiry can be bounded**: It is unnecessary to attempt to do so now: I would be content to state that **they may inquire into everything which it concerns the public weal for them to know**; and they themselves, I think are entrusted with the determination of what falls within that category...²*

22. בטוחני כי בדיקה יסודית הייתה מראה כי אין, ואף לא ראוי שתהיה, מגבלה חיצונית על סמכויות הבדיקה והחקירה של הפרלמנט, בייחוד לאור סמכות החקיקה והדרישה הציבורית שחקיקה תהיה מבוססת, ככל הניתן, על תשתית עובדתית ודיון מעמיק.

23. קביעה כפי שעולה ממכתבך, לפיה הכנסת מוסמכת לחוקק בנושא אולם אסור לה והיא אינה מוסמכת לברר את העובדות בנושא, אינה עולה בקנה אחד עם עקרונות יסוד של שיטתנו המשטרית כפי שבא לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון. בנוסף, קביעה שכזו אינה עולה בקנה אחד עם השכל הישר.

² . Gossett v. Howard (1845) 10 QB 359 .

טענות "אווירה"

24. הנך מציין כי בשנים האחרונות עלו בכנסת שורה של יוזמות חקיקה בנושא קבלת תרומות מארגונים זרים. כלל לא ברור מה הקשר בין יוזמות החקיקה ומידת ההצלחה או אי ההצלחה שלהן, לשאלת סמכותה של הכנסת להקים וועדת חקירה פרלמנטרית. הפסקה הזו במכתבך מעלה חשש ולו למראית עין בלבד כי חוות דעת כזו עוסקת ב"אווירה" ולא בשאלה משפטית קונקרטית. בכך לדעתנו נחצה באופן מסוכן קו בין עמדה משפטית להבעת דעה פוליטית.

25. הנך שואל כיצד כאשר הכנסת הנוכחית קבעה כי קבלת מימון ממדינות וארגונים זרים מותרת, תהפוך אותה סוגיה לעניין הדורש חקירה פרלמנטרית? גם כאן, הכנסת, ככל הידוע לנו, לא קבעה כי מותר לפעול נגד חיילי צה"ל או כי מותר לקבל מימון ממדינות וארגונים זרים לצורך פעולות נגד חיילי צה"ל. על פי דברי ראש הממשלה זוהי הסוגיה הנבדקת. גם אם כבר החלטת, מסיבות השמורות עמך, להביע עמדה משפטית על בסיס אמירתו של ראש הממשלה, או באופן יותר מדויק, על בסיס הפרסומים בתקשורת על אמירתו של ראש הממשלה, ללא תשתית עובדתית קונקרטית, מן הראוי היה לכבד את שנאמר, ולא להוסיף על דבריו.

26. בנוסף, נכון להיום מותר לבצע במדינת ישראל הסדרי חוב, והסדרי חוב אלה אף אושרו על ידי בית המשפט. מדוע אם כן מותר לקיים חקירה פרלמנטרית בעניין זה? בכל הכבוד הראוי, מדובר בטענה שאין לה דבר וחצי דבר עם סמכותה של הכנסת. לכל היותר יש בה בכדי לתהות על התבונה או התועלת שבחקירה שכזו, ותהייה שכזו לגיטימית, אך לא במסגרת חוות דעת משפטית.

אפקט מצנן ופגיעה חמורה בביטוי הפוליטי

27. פגם משמעותי ביותר בחוות הדעת הוא שהנך מניח מראש את מסקנות הוועדה ואת דרך פעולתה, וכתוצאה מכך מסיק כי אין סמכות להקמתה מראש. כידוע לך, אפילו כאשר עסק בית המשפט בחוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה שהתנגד למינוי בעל תפקיד על ידי הממשלה, נפסק כי ליועץ המשפטי יש זכות להביע את דעתו, אך אין לו סמכות להורות לממשלה לא לדון בנושא.

28. כמובן שככל שתקום וועדה, חזקה עליך ועל מערך הייעוץ המשפטי לכנסת, שתודיעו ליושב הראש שלה ולחבריה כי אין הם מוסמכים לזמן אזרחים על כורחם או על כל מגבלה חוקית אחרת שקיימת על אופן תפקוד הוועדה, אולם כלל לא ברור מהו מקור הסמכות שלך לייצר אפקט מצנן ולאסור מראש הקמה של וועדה, אך בשל החשש שלך, בלי קשר לשאלת ביסוסו של אותו החשש, כי הוועדה תפעל באופן שנראה לך לא ראוי.

29. החמור מכל הוא שחוות הדעת שלך עסוקה בהשערות ובספקולציות בדבר העתיד להיות, ועל בסיס זה הנך גוזר פגם בסמכות מלכתחילה. מובן שאין מקום לפרקטיקה מעין זו הקובעת כיום מסמרות משפטיות ומעשיות בהסתמך על עובדות שספק אם תבואנה לעולם.

30. בהערת אגב יצויין, כי למרות נסיונה הרב של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית, לא ניתן בהינף יד לקבוע כי חקירה פרלמנטרית של ארגוני חברה אזרחית על רקע אידיאולוגי עומדת בניגוד לעקרונות משטריים בסיסיים. במדינות אחרות בעולם, ובהן דמוקרטיות וותיקות בהרבה ממדינת ישראל, לפרלמנט יש סמכות לזמן אזרחים, ונעשה שימוש בסמכות זו כדי לברר סוגיות חברתיות. במדינת ישראל סמכות הזימון לא קיימת, אבל הבדיקה, החקירה ואיסוף המידע מגופי המדינה השונים ומגופים שימסרו מידע באופן וולונטרי, נמצאים עמוק בתוך תחום הסמכות של הכנסת. **האם ניתן לטעון שהכנסת לא מוסמכת להקים וועדת חקירה בנושא תופעת הגזענות ובמסגרת זו לבדוק את הטענה שיש ארגוני חברה אזרחית המקדמים תפיסות גזעניות מתוך אידיאולוגיה, ותנסה לגבש חקיקה או פתרונות אחרים כדי לצמצם או להילחם בתופעה?**

למותר לציין, כי מכתב זה והטענות האמורות בו אינן נוגעות לתועלת או לצורך שיש או אין בהקמת ועדת חקירה שכזו, אלא בעמדות שהעלת בחוות דעתך לגופן.

מתוך דאגה למעמד מוסד היועץ המשפטי לכנסת ולאמון הציבור בו, אנו סבורים כי מן הראוי שתחזור בך ממכתבך ומחוות הדעת הכלולה בו, שנכתבו בנסיבות תמוהות ביותר ובחיפזון רב, ללא תשתית קונקרטית.

בכבוד רב ובברכה,

זאב לב

עו"ד, חוקר

יהודה עמרני

מנהל הפעילות

שמחה רוטמן,

עו"ד, היועץ המשפטי לתנועה

העתקים:

יו"ר הכנסת, ח"כ יולי אדלשטיין
ראש הממשלה, ח"כ בנימין נתניהו
יו"ר הקואליציה, ח"כ דוד ביטן